

Lovgivningens Bestemmelser har gjort sig skyldig til en større Straf, at ansee med en Mulkt fra 10 til 200 Rbd.

blev vedtaget eenstemmigt med 39 Stemmer.

5) Udkastets § 59.

Med Hensyn til Rejsomkostninger og den Rigsdagens Medlemmer tilkommende daglige Godtgørelse, forholdes ogsaa for de færøiske Medlemmers Vedkommende efter Valgloven af 16de Juni 1849 § 79.

blev vedtaget eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det næste og sidste Uffnit, som indeholder de 2 sidste Afstemningsposter.

Ordføreren: Den Bemyndigelse, som denne midlertidige Bestemmelse indrømmer Regjeringen, svarer ganske til den midlertidige Bestemmelse, som findes i Valgloven af 16de Juni 1849 for det øvrige Danmark, og, da det Fornødne desangaaende findes anført i de Motiver, der ledsagede Lovudkastet, i Anhang Nr. 15, Pag. 235, skal jeg ikke tilføie Noget videre derom.

Da Ingen ønskede at yttre sig, freedes til Afstemning, hvorved:

1) Midlertidig Bestemmelse.

Med Hensyn til de forestaaende første Valg skal Regjeringen være bemyndiget til selv at foretage eller at overdrage til Amtmanden over Færøerne at foretage de Forandringer i de i denne Lov foreskrevne Tidsbestemmelser, som Forholdene maatte gjøre nødvendige.

blev vedtaget eenstemmigt med 39 Stemmer.

2) Forslag af Udvalgets Majoritet:

At Lovens Titel affattes saaledes: „Lov angaaende Rigsdagsvalgene paa Færøerne“.

blev vedtaget eenstemmigt med 39 Stemmer.

Sagens Overgang til tredje Behandling vedtoges derefter eenstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Dermed er anden Behandling af denne Sag tilendebragt.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Sagen, der angaaer Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til de i Anordningen af 29de

Juli 1846 §§ 16 og 17 angaaende Bauds Afledning eller Afbenyttelse til Forders Forbedring givne Bestemmelser. Det er til indledende Behandling, denne Sag foretages. Spørgsmaalet er altsaa først, om Sagen skal antages til Behandling i Thinget, og dernæst, naar dette Spørgsmaal er afgjort bekræftende, vil det være at bestemme, paa hvilken Maade Sagen skal behandles. Det Spørgsmaal, der nu sættes under Discussion, er altsaa, om Sagen skal tages under Behandling i Thinget.

Det ovennævnte Lovforslag findes i Anhanget til Rigsdagstidenden under Nr. LIII.

Thalbitzer: Som Medlemmer af Københavns Amtsraad, og navnlig som Delegerede i det Udvalg, som Raadet havde udnævnt til at ordne Reguleringen af de større Vandløb i Amtet, have den ærede 6te Landsthingsmand for 2den Valgfreds (D. Nielsen) og jeg i flere Aar havt Leilighed til at see, hvilke Mangler der frembyde sig i Henseende til denne Ordning. Forordningen 29de Juli 1846, som vistnok har været drøftet betydeligt af forskjellige Kræfter, navnlig af alle Amtsraad og ligeledes af Stænderforsamlingerne, har vistnok mange fortrinlige Bestemmelser, men desuagtet har man dog ved at benytte den, da den traadte ud i Livet, erkaret, at der er visse Tilfælde, hvor det ikke har været muligt med den bedste Villie at fremme det Diemed, som Forordningen tilstgter. Med Hensyn til de mindre Vandløb have Bestemmelserne været mere heldige, men med Hensyn til de større Vandløb frembyder sig navnlig en væsentlig Hindring, for at faae dette bragt i Orden; det er nemlig, hvor der er Vandmøller situerede, og det er ikke saa faa Steder, hvor dette er Tilfældet. Nu er der vel sagt i Anordningen, at, naar der ikke er Flodemaal, skulle de modtage Flodemaal; men man maa vel lægge Mærke til, at Flodemaal vil kun blive sat saaledes, at Engene og Agrene fredes. Alt, hvad der ønskes mere, kan ikke opnaaes ved Landvæsenscommissionens Kjendelse, da Forordningen udtrykkeligt bestemmer, at, naar man fordrer mere end Almindeligt, enten for at bjerge Løv eller for at faae Vandet ud af Løve eller